

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205203
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119205203.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.K. X, XXX XX J., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 109,75 eura takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 20 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14.03.2019 domáhal voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 109,75 eura a náhrady trov konania.
2. V žalobe uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 24C/1/2016 o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa úspešný. Ako spotrebiteľ si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musel brániť v súdnom konaní podaním žaloby. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať funkciu relutárnu. Žalobca uviedol, že finančné zadostučinenie požaduje vo výške 109,75 eura, čo zodpovedá sume, o ktorú by sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, ak by sa úspešne nedomáhal bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.
3. Žalobca ako dôkaz označil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 24C/1/2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/67/2018.
4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, nakoľko nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie považoval za nedôvodný. Uviedol, že k základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby aspoň potenciálna hrozba ujmy v dôsledku porušenia práv alebo povinností vznikla, inak nie je čo reparaovať. Poukázal na to, že ani rozhodnutie vo veci 24C/1/2016 nemožno považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených Zákonom o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalovaného neuvedenie všetkých zákonných náležitostí v úverovej zmluve voči žalobcovi nepredstavovalo žiadne porušenie jeho práv. Žalovaný zároveň zdôraznil, že žalobca do dnešného dňa nezaplatil ani istinu poskytnutého úveru. Čerpal pritom úver 439 eur a doposiaľ uhradil 202,70 eura. Od roku 2015 si svoje záväzky absolútne

neplní. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 24C/1/2016 - 92, rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/67/2018 - 118 a vyjadrením žalovaného a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav veci:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 24C/1/2016 - 92 zo dňa 26.02.2017 určil, že úver zo Zmluvy o úvere č. 4501110636 zo dňa 13.1.2015 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na základe vzájomnej žaloby sumu 236,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 236,30 eura od 31.01.2017 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu žalovaného zamietol. Vyslovil, že strany nemajú nárok na náhradu trov konania.

7. V odôvodnení súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 30.01.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom úvere. Predmetom zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bolo poskytnutie úveru vo výške 439 eur s výškou mesačnej splátky 21,95 eura, počet splátok 25, ročná úroková sadzba 21,39 %, RPMN 23,8 %, priemerná hodnota RPMN 36,3 %, dátum prvej splátky 28.02.2015, termín konečnej splatnosti 28.02.2017. V zmluve chýba údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva o bezúčelovom revolvingovom úvere tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jej predmetom je poskytnutie úverového rámca (kreditného limitu) vo výške 500 eur s ročnou úrokovou sadzbou 26,28 %, RPMN 38,81 %. Súd poukázal na to, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto je nutné ju považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný si uplatnil voči žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 324,10 eura vzájomnou žalobou. Nakoľko je nutné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vrátiť žalovanému len sumu, ktorú skutočne vyčerpal a neuhradil. Nakoľko žalobca uhradil žalovanému sumu 202,70 eura, čo bolo nesporné, súd ho zaviazal zaplatiť žalovanému 236,30 eura a v prevyšujúcej časti vzájomnú žalobu zamietol ako nedôvodnú.

8. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.07.2018 po tom ako Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 5Co/67/2018 - 118 zo dňa 19.06.2018 potvrdil rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku II., ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému na základe vzájomnej žaloby sumu 236,30 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 236,30 eura od 31.01.2017 do zaplatenia s tým, že upresňuje dátum uzavretia zmluvy o úvere č. 4501110636 na deň 30.01.2015. Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

9. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že možno súhlasiť so súdom prvej inštancie, pokiaľ dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ktorý predpokladá ust. § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch videl v absencii predpokladov uvedených v ust. § 9 ods. 1 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, keď veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu a pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Preto názor súdu prvej inštancie, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov je vecne správny. Správne sa súd prvej inštancie vyporiadal i s názorom vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia c/a Klára Bíroová. Odvolací súd v tejto súvislosti odkázal na svoj názor, ktorý vyslovil v rozsudku sp. zn. 19Co/142/2016 zo dňa 08.12.2016 bod 28. Teda žalobca má vrátiť len sumu reálne čerpaných prostriedkov z úverovej zmluvy.

10. Žalobca na pojednávaní uviedol, že pôžičku bral pre dcéru. Zo začiatku splácal 5 splátok, potom keď bol prepustený, už neplatil. Potom mu začali vyvolávať, asi rok prezvávali, niekedy aj dva krát denne. Posielali mu písomné výzvy, že to budú riešiť cez exekútora a sťahovať z dôchodku. Keď im vysvetľoval, že nemá peniaze, tak mu vraveli, že si má pozháňať od druhých, ale on nemá od koho. Poberá invalidný dôchodok vo výške 180 eur. Manželka je invalidná dôchodkyňa, má dôchodok asi 180 eur, nepracuje nikde. Poberá rodinné prídavky na dcéru cca 25 eur, žalobca má príplatok za topánky 17 eur. Má aj preukaz ZŤP so sprievodcom (červený). Za nájom platí 100 eur, dáva to mame, u ktorej bývajú. Platia za internet 20 eur. Žalobca mal exekúciu, tú vyrovnal. Má ešte úver v SLSP vo výške asi 26 000 eur, ale zobral si len 17 000 eur, tam boli také vysoké úroky, že sa to navýšilo. Túto pôžičku neplatí, lebo nemá z čoho. Platí ešte ďalšiu pôžičku po 10 eur mesačne. Máva epileptické záchvaty, o čom súdu k nahliadnutiu predložil preukaz pacienta s epilepsiou. Na epilepsiu berie pravidelne lieky.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred nepriateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie spotrebiteľovi

a) ukladať povinnosť bez právneho dôvodu,

b) upierať práva podľa § 3.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov. Z rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 24C/1/2016 - 92 vyplýva, že úver z úverovej zmluvy č. 4501110636 zo dňa 30.01.2015 bol určený za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti o výške, počte a termínoch splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalobca sa úspešne domohol vydania rozsudku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobcovi priznané primerané finančné zadosťučinenie.

13. Nebola dôvodná obrana žalovaného v tom zmysle, že v žalobe absentuje uvedenie akého porušenia sa mal žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dopustiť, keďže žalobca poukázal na rozsudok súdu, kde porušenie konkrétnych právnych predpisov konštatované bolo a to neuvedením všetkých obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy.

14. Pokiaľ ide o námietku žalovaného ohľadom toho, že žalobcovi nevznikla žiadna ujma, ktorú ani nepreukázal, súd poukazuje na ust. § 3 ods. 5 veta posledná Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorého kvalifikačným znakom pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je ujma. Postačuje, že spotrebiteľ úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom. Pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je teda podstatné to, že k porušeniu práva došlo. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. Ani v prípade aplikácie § 3 ods. 5 veta posledná Zákona o ochrane spotrebiteľa účinného do 09.06.2013 (Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.), z ktorého pravdepodobne žalovaný pri formulácii svojho vyjadrenia vychádzal (ale s ktorým sa súd nestotožňuje), nebolo by možné dospieť k záveru, že preukázanie vzniku ujmy je nevyhnutnou náležitosťou pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Na priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačovala už len hrozba vzniku ujmy. Uvedený právny názor je plne v súlade s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/168/2016 zo dňa 25.01.2017 podľa ktorého, cit.: „V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007

Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu (stav k 9.6.2013 - poznámka súdu). Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného zadostučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.“

16. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadostučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

17. Pokiaľ ide o výšku priznaného primeraného finančného zadostučinenia, súd vychádzal zo skutočnosti, že dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov bolo, že úverová zmluva neobsahovala rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Súd poukazuje na to, že judikatúra prvoinštančných ako aj odvolacích súdov k problematike rozpisu splátok na istinu, úroky a iné poplatky ako povinnej náležitosti spotrebiteľskej zmluvy zaujala rozdielne stanoviská (napr. Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 10Co/158/2013, Krajský súd v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014, sp. zn. 21Co/104/2016, Krajský súd v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 judikovali, že rozpis splátok na istinu, úroky a iné poplatky je nevyhnutný a Krajský súd v Prešove sp. zn. 11Co/39/2016, sp. zn. 9Co/48/2017, Krajský súd v Košiciach sp. zn. 3Co/344/2015, sp. zn. 6Co/281/2016 zaujali opačný názor). V danom prípade judikatúra súdov nebola jednotná pokiaľ ide obsahové náležitosti spotrebiteľskej zmluvy týkajúce sa rozpisu jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky.

18. Ďalším faktorom, ktorý súd vzal do úvahy pri určení výšky primeraného finančného zadostučinenia bola skutočnosť, že žalobca doposiaľ žalovanému nesplatil istinu úveru (uvedenú skutočnosť žalobca nerozporoval).

19. Súd sa nestotožňuje s tým, že výška primeraného finančného zadostučinenia musí byť v každom jednom prípade totožná s výškou hrozacej materiálnej ujmy. Takýto názor by neumožnil zohľadňovať konkrétny skutkový stav tej - ktorej veci, čo by viedlo k prílišnému formalizmu. Zákon hovorí o „primeranom“ finančnom zadostučinení, čo podľa názoru súdu má umožniť súdu posúdiť a zohľadniť jednotlivé prípady osobitne s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo/652/2001, podľa ktorého, cit: „Právní praxe i právní teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadostučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadostučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“ Primeraným finančným zadostučinením sa odškodňuje ujma nemateriálnej povahy, preto nie je možné prihliadať iba na možnú hroziacu škodu v materiálnej sfére žalobcu, ale je potrebné zohľadniť aj iné skutočnosti.

20. Na tomto mieste súd upriamuje pozornosť na to, že primerané finančné zadostučinenie je chápané ako nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálneho charakteru, nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1Odon 4597). O to viac nemožno chápať primerané finančné zadostučinenie ako náhradu škody, ktorá žalobcovi hrozila. Preto nemôže obstať tvrdenie žalobcu, ktorý odvodzuje výšku primeraného finančného zadostučinenia zo sumy, o ktorú by sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Práve preto, že v prípade primeraného finančného zadostučinenia ide o nárok, ktorý podlieha voľnej úvahe súdu (ktorá však musí byť podložená konkrétnymi skutkovými okolnosťami), je potrebné vychádzať z povinnosti žalobcu tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, ktoré ho viedli k uplatneniu primeraného finančného zadostučinenia práve v požadovanej výške.

21. Vzhľadom k tomu, že ani samotný žalobca nerešpektuje právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie ukladajúce mu povinnosť zaplatiť žalovanému zostatok istiny spolu so zákonným úrokom z omeškania, súd považuje jeho žalobu o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v uplatnenej výške za nedôvodnú. Za primerané a zodpovedajúce intenzite porušenia práv žalobcu ako spotrebiteľa a taktiež vzhľadom na skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s porušením jeho spotrebiteľských práv nevznikla žiadna ujma, súd považoval za dôvodné žalobe vyhovieť pokiaľ ide o sumu 20 eur a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

22. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred

zákonem, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že mu nepriznal ním požadovanú sumu primeraného finančného zadostučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).